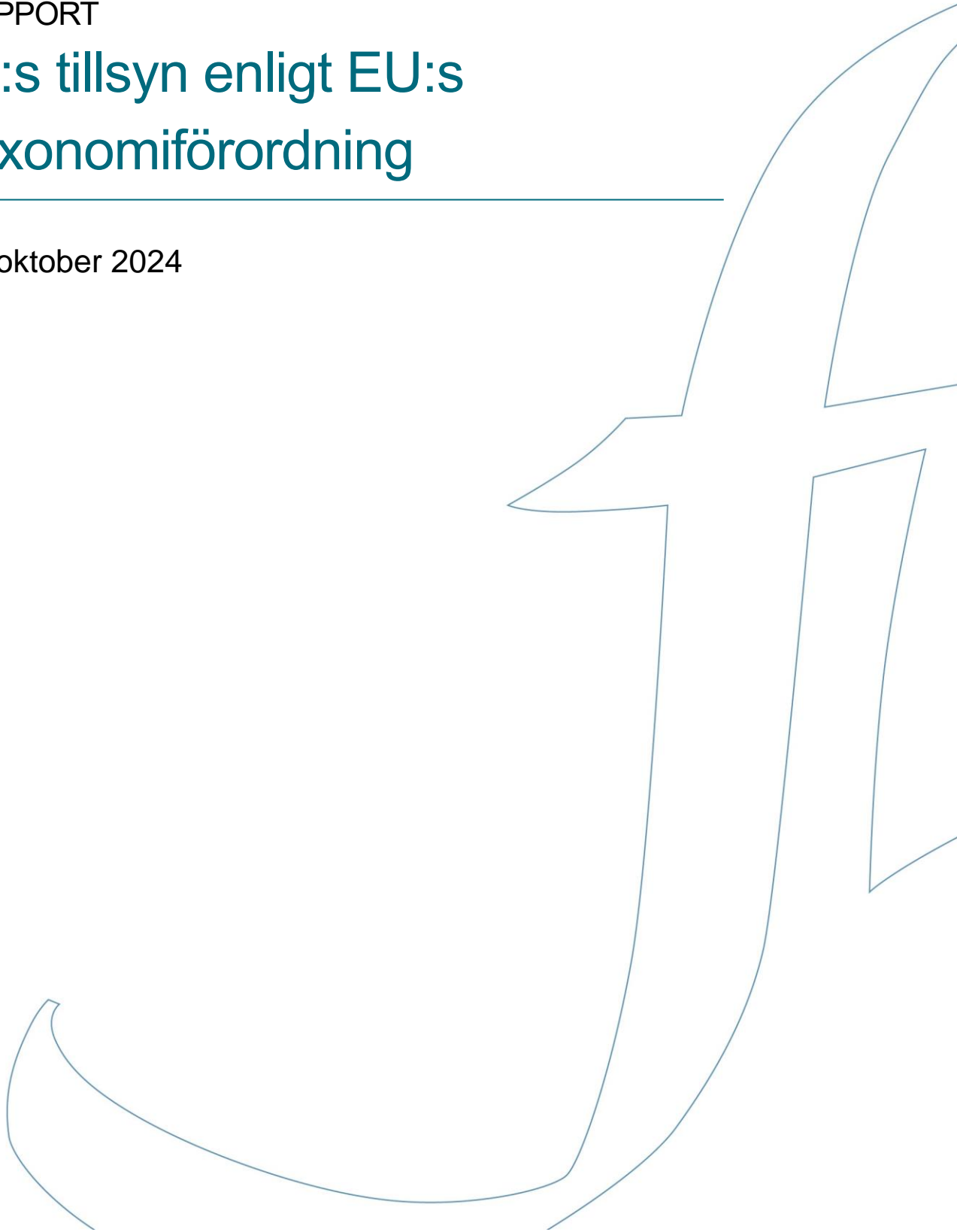

RAPPORT

FI:s tillsyn enligt EU:s taxonomiförordning

31 oktober 2024

Innehåll

Förord	3
Sammanfattning	4
Uppdraget.....	5
Metod.....	5
Vad är taxonomiförordningen?	6
När är en ekonomisk verksamhet miljömässigt hållbar enligt taxonomiförordningen?	6
Taxonomiförordningens krav på redovisning	7
Hur ser tillsynsansvaret ut?	8
Finansinspektionens tillsyn.....	12
Skärpta regler för företagens hållbarhetsrapportering	12
Finansmarknadsaktörers hållbarhetsupplysningar	14
En ändamålsenlig organisation för taxonomitillsynen	17
Strukturen för tillsynen redan etablerad.....	17
Utökade resurser för tillsynen.....	18
Tillgång till extern expertis.....	19
Ytterligare förslag	22
Bilaga 1	24
Andra regelverk som använder taxonomiförordningens klassificering	24
Bilaga 2	26
Lista över deltagare vid frågestund den 30 maj.....	26
Ordlista	27

Finansinspektionen
Box 7821, 103 97 Stockholm
Besöksadress Brunnsgatan 3
Telefon +46 8 408 980 00
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Förord

I regleringsbrevet för budgetåret 2024 fick Finansinspektionen (FI) i uppdrag att ta fram förslag på olika upplägg för tillsynen enligt EU:s taxonomiförordning, och rekommendera den mest ändamålsenliga organisationen för en sådan tillsyn.

Taxonomiförordningen är en hörnsten bland EU:s regelverk om hållbarhet på finansmarknadsområdet. Syftet är att bidra till att resurser allokeras till gröna investeringar, öka transparensen och möjligheten att jämföra företagens hållbarhetsarbete, och samtidigt minska risken för så kallad grönmålning. Dessa målsättningar har vi också identifierat i FI:s färdplan för en hållbar finansmarknad. Att tillsynen enligt taxonomiförordningen är ändamålsenlig är därför av stor betydelse.

Vi redovisar uppdraget genom denna rapport.

Stockholm den 31 oktober 2024

Daniel Barr

Generaldirektör

Sammanfattning

FI bedömer att det finns en etablerad struktur för hur tillsynen enligt EU:s taxonomiförordning (taxonomiförordningen) ska utövas. Taxonomiförordningen, som är ett klassificeringssystem med kriterier för att fastställa när en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar, ställer inga separata krav på redovisning. Den kompletterar i stället redovisningskraven i två andra regelverk: reglerna om hållbarhetsrapportering och reglerna om hållbarhetsupplysningar. Tillsynen över att företagen uppfyller kraven i taxonomiförordningen utövas därmed inom ramen för tillsynen enligt dessa två regelverk – en tillsyn som redan är etablerad.

Inom EU eftersträvas gemensamma och enhetliga principer och en enhetlig praxis för hur tillsyn utövas, så kallad tillsynskonvergens. Vi bedömer därför att vi inte bör skapa några särskilda strukturer och processer för FI:s tillsyn enligt taxonomiförordningen. Vi bör i stället inrikta oss på att påverka utformningen av och prioriteringarna inom taxonomitillsynen på EU-nivå genom att aktivt delta i samarbetet inom de tre europeiska tillsynsmyndigheterna på finansmarknadsområdet.

Kraven på taxomiredovisning kommer att öka successivt. Dels genom att fler företag kommer att omfattas av regelverken med krav på taxomiredovisning, dels genom att nya regelverk kommer att kopplas till taxonomiförordningen. I takt med att kraven på redovisningen skärps under de kommande åren behöver vi utveckla och utöka FI:s verksamhet för att kunna utöva en ändamålsenlig taxonomitillsyn. Det som behövs är framför allt utökade resurser och tillgång till expertis.

Under arbetet med regeringsuppdraget har det blivit tydligt att det finns anledning att lämna ytterligare ett förslag. Det förslaget gäller inte FI:s tillsyn, utan ett behov av att underlätta och förenkla för samtliga företag som berörs av de skärpta kraven på hållbarhetsrapportering. Förslaget tar sikte på de konsekvenser som de nya reglerna om hållbarhetsrapportering i dess helhet får för företagen, alltså inte enbart taxomiredovisningen. FI konstaterar att dessa nya krav innebär en omfattande regelbörda och höga administrativa kostnader för ett stort antal svenska företag. Vi föreslår därför att regeringen utser en myndighet som får ett uttalat ansvar och resurser för att bygga upp ett stöd till de berörda företagen. FI bör inte tilldelas detta ansvar, eftersom uppgiften är svår att förena med FI:s roll som tillsynsmyndighet.

Uppdraget

I regleringsbrevet för 2024 fick FI i uppdrag att ta fram förslag på möjliga upplägg för tillsynen av EU:s gröna taxonomiförordning, den så kallade taxonomiförordningen.¹

Regeringsuppdrag

”Myndigheten ska inhämta synpunkter från relevanta myndigheter för att ta fram förslag på olika möjliga upplägg för en taxonomitillsyn. Taxonomitillsynen ska gälla innehållet i taxonomiredovisningen, dvs. bortom den tillsyn som i dag bedrivs av Finansinspektionen vilken begränsar sig till att endast granska att taxonomiredovisningen finns på plats. Uppdraget som bör innehålla rekommendation på mest ändamålsenlig organisation, ska redovisas till Regeringskansliet (Finansdepartementet) senast 1 november 2024.”

Metod

Under arbetet med att ta fram denna rapport har FI hämtat in synpunkter från de myndigheter och intressenter som vi i första hand bedömer är berörda av taxonomiförordningen i sin verksamhet. Dessa är *Naturvårdsverket, Tillväxtverket, Boverket, Bokföringsnämnden, Revisorsinspektionen, Nämnden för redovisningstillsyn, Svenskt Näringsliv och FAR, branschorganisation för bland annat revisorer*. Därutöver anordnade FI en frågestund med en vidare krets av berörda myndigheter i maj 2024. Där deltog 16 myndigheter, se bilaga 2.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088, i denna rapport benämnt ”taxonomiförordningen”. Se även ordlistan.

Vad är taxonomiförordningen?

Taxonomiförordningen är EU:s klassificeringssystem som fastställer kriterier för när en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar. Förordningen är ett verktyg för att nå EU:s miljömål och målsättningarna inom unionens gröna tillväxtstrategi, den så kallade gröna given. Taxonomiförordningen syftar till att allokera resurser till gröna investeringar, öka transparensen och jämförbarheten kring företagens hållbarhetsarbete och samtidigt minska risken för så kallad grönmålning. Taxonomiförordningen började tillämpas den 1 januari 2022 när det gäller de två miljömål som rör klimatet, och den 1 januari 2023 när det gäller förordningens övriga fyra miljömål.

De sex miljömålen i taxonomiförordningen

Följande mål ingår:

- begränsning av klimatförändringar
 - anpassning till klimatförändringar
 - hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser
 - övergång till en cirkulär ekonomi
 - förebyggande och kontroll av föroreningar
 - skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.
-

I detta kapitel beskriver vi hur klassificeringen av miljömässigt hållbar verksamhet sker och vilka redovisningskrav som taxonomiförordningen ställer. Slutligen tar vi upp vad förordningen anger om hur tillsynen av denna redovisning ska ske.

När är en ekonomisk verksamhet miljömässigt hållbar enligt taxonomiförordningen?

För att en viss ekonomisk verksamhet ska klassificeras som miljömässigt hållbar enligt taxonomiförordningen ska den bidra väsentligt till ett eller flera av de sex miljömål som är fastställda i förordningen. Den ekonomiska verksamheten får därutöver inte orsaka någon betydande skada för något av de övriga målen.

Verksamheten måste även uppfylla vissa minimikrav inom social hållbarhet.²

Det krävs också att verksamheten överensstämmer med mer detaljerade villkor, så kallade tekniska granskningskriterier. Dessa fastställs genom föreskrifter som meddelas av Europeiska kommissionen i delegerade akter till

² Processer ska finnas för att säkerställa att verksamheten drivs enligt *OECD:s riktlinjer för ansvarsfullt företagande och FN:s vägledande principer om företagande och mänskliga rättigheter*.

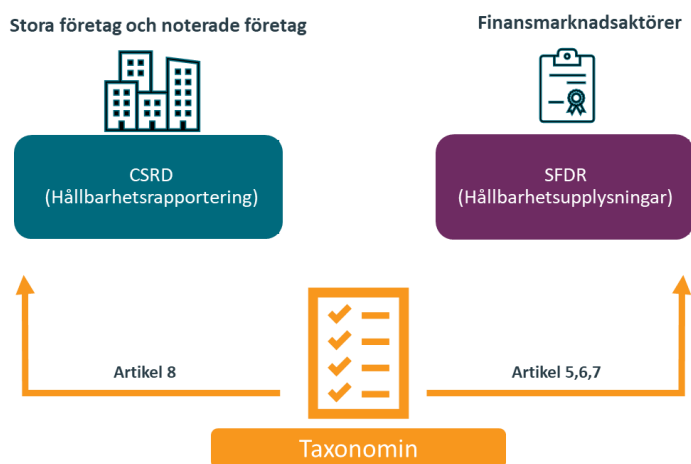
taxonomiförordningen och uppdateras löpande. De tekniska granskningskriterierna kan exempelvis hänvisa till tröskelvärden eller prestandanivåer som den ekonomiska verksamheten ska uppnå för att anses bidra väsentligt till ett visst av taxonomiförordningens miljömål. Inom jordbruk kan detta exempelvis handla om tröskelvärde för användningen av bekämpningsmedel och gödselmedel, främjande av biologisk mångfald samt bevarande av vattenresurser. Taxonomiförordningen täcker i nuläget 17 sektorer och omfattar cirka 150 miljömässigt hållbara verksamheter med tillhörande tekniska granskningskriterier.³ Ytterligare sektorer och verksamheter förväntas tillkomma.

Taxonomiförordningens krav på redovisning

Taxonomiförordningen ställer inga krav på separat redovisning.

Taxonomiförordningen kompletterar i stället redovisningskraven i två andra regelverk, direktivet om hållbarhetsrapportering⁴ och förordningen om hållbarhetsupplysningar.⁵

Två grupper av företag är därmed skyldiga att lämna en taxonomiredovisning⁶ enligt taxonomiförordningen.

Den första gruppen är de företag som är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport enligt direktivet om hållbarhetsrapportering. Det handlar om noterade företag⁷ och

³ <https://ec.europa.eu/sustainable-finance-taxonomy/sectors>

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i denna rapport benämnt ”direktivet om hållbarhetsrapportering”. Se även ordlistan.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar, i denna rapport benämnt ”förordningen om hållbarhetsupplysningar”. Se även ordlistan.

⁶ Se ordlistan.

⁷ Se ordlistan.

stora onoterade företag. De företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport ska lämna information om hur och i vilken utsträckning deras verksamhet är miljömässigt hållbar enligt taxonomiförordningen.⁸ Denna redovisning av hur företagets verksamhet är förenlig med taxonomiförordningen görs i form av ett antal nyckeltal, som är utformade på olika sätt beroende på om det är ett finansiellt eller icke-finansiellt företag.

Den andra gruppen består av vissa finansiella företag, så kallade finansmarknadsaktörer, som är skyldiga att lämna hållbarhetsupplysningar om sina finansiella produkter enligt förordningen om hållbarhetsupplysningar.⁹ För finansiella produkter som har miljömässigt hållbara investeringar som mål ska upplysningarna enligt taxonomiförordningen inkludera information om de miljömål som de underliggande investeringarna bidrar till. Upplysningarna ska även inkludera en beskrivning av hur och i vilken utsträckning den finansiella produktens underliggande investeringar är i verksamheter som är miljömässigt hållbara enligt taxonomiförordningen. Detta krav gäller i tillämpliga delar även för finansiella produkter som främjar miljömässiga egenskaper enligt förordningen om hållbarhetsupplysningar. För andra finansiella produkter än de som har miljömässigt hållbara investeringar som mål eller som främjar miljömässiga egenskaper gäller att finansmarknadsaktören ska upplysa om att produkten *inte* beaktar taxonomiförordningens kriterier.

Taxonomiförordningen innehåller även ett krav på EU och EU:s medlemsstater att använda taxonomiförordningen i kommande reglering av finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara.¹⁰ EU:s förordning om gröna obligationer är ett exempel på sådan lagstiftning som har tillkommit efter att taxonomiförordningen trädde i kraft.¹¹ I den förordningen hänvisas till taxonomiförordningen för att avgöra om en verksamhet är miljömässigt hållbar.

Hur ser tillsynsansvaret ut?

I taxonomiförordningen är endast tillsynsansvaret för taxonomiredovisning enligt förordningen om hållbarhetsupplysningar reglerat. Där framgår det att det är den behöriga tillsynsmyndigheten för förordningen om hållbarhetsupplysningar i varje

⁸ Se artikel 8 i taxonomiförordningen och kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2178 som kompletterar denna bestämmelse.

⁹ Se artiklarna 5–7 i taxonomiförordningen. I förordningen om hållbarhetsupplysningar definieras begreppen finansmarknadsaktör (bland annat fondbolag, vissa värdepappersföretag och försäkringsförmedlare) samt finansiella produkter (bland annat fonder, portföljförvaltning och vissa pensionsprodukter). Notera att ett företag kan omfattas av både kraven på att hållbarhetsrapportera och på att lämna hållbarhetsupplysningar.

¹⁰ Se artikel 1.2 a i taxonomiförordningen.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer.

medlemsstat som också är ansvarig för taxonomiredovisningen.¹² I Sverige är Finansinspektionen därför behörig tillsynsmyndighet.

Däremot saknas det bestämmelser i taxonomiförordningen om ansvaret för tillsynen över taxonomiredovisningen enligt direktivet om hållbarhetsrapportering. Det ansvaret följer i stället av regleringen av företagens hållbarhetsrapportering. Denna reglering har nyligen skärpts genom införandet av direktivet om hållbarhetsrapportering.

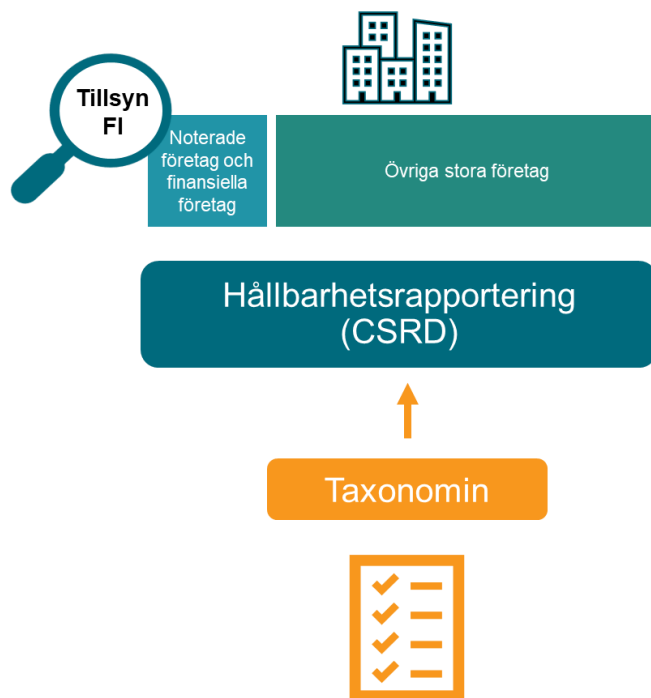
Direktivet om hållbarhetsrapportering innebär ändringar i ett antal befintliga direktiv, bland annat öppenhetsdirektivet.¹³ Direktivet om hållbarhetsrapportering innehåller ingen reglering av tillsynen över samtliga företag som är skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter. För noterade företag framgår dock att öppenhetsdirektivets krav på tillsyn även ska tillämpas på hållbarhetsrapporter, och därmed på den tillhörande taxonomiredovisningen. Det innebär att direktivet om företagens hållbarhetsrapportering enbart reglerar hur tillsynen ska bedrivas över hållbarhetsrapporter som upprättas av noterade företag.

Enligt öppenhetsdirektivet står årsredovisning inklusive hållbarhetsrapporten, koncernredovisning och halvårsrapporter från noterade företag under tillsyn hos de nationella behöriga myndigheterna, så kallad redovisningstillsyn.

Utöver noterade företag är även stora onoterade företag skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport. Några av dessa är finansiella företag, som har tillstånd från FI att driva sin verksamhet. De står därmed under FI:s tillsyn. Tillsynen över dessa företags hållbarhetsrapporter omfattas dock inte av redovisningstillsynen, utan faller i stället inom ramen för FI:s tillsyn i allmänhet över de företagen.

¹² Se artikel 21 i taxonomiförordningen.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel. Öppenhetsdirektivet har genomförts i svensk rätt i bland annat lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

För övriga stora företag som är onoterade har FI inget tillsynsansvar. Ingen svensk myndighet har den uppgiften idag. Det innebär att det inte finns någon utpekad tillsynsansvarig myndighet med uppgift att utöva tillsyn över den största delen, uppskattningsvis 75 procent, av de hållbarhetsrapporterande företagen. Motsvarande uppdelning i tillsyn mellan noterade och onoterade företag gäller även för företagens övriga finansiella rapportering. Redovisningstillsynen omfattar endast noterade företagens finansiella rapportering, och motsvarande rapportering från övriga företag är inte föremål för tillsyn. Även i övriga medlemsstater i EU förekommer, såvitt FI känner till, denna uppdelning.

I propositionen om genomförandet av direktivet om hållbarhetsrapportering i svensk rätt anges att det inte är motiverat med redovisningstillsyn för onoterade företag bland annat för att kraven på revisorernas granskning av hållbarhetsrapporten skärps i hög grad.¹⁴ Kravet på revisorsgranskning gäller samtliga hållbarhetsrapporterande företag.

Revisorsgranskning av hållbarhetsrapporter

Enligt direktivet om hållbarhetsrapportering ska innehållet i en hållbarhetsrapport vara föremål för en oberoende granskning. I svensk rätt ställs dock krav på att granskningen ska utföras av auktoriserad revisor. Revisionen av hållbarhetsrapporten ska utföras som en översiktlig granskning, vilket är en högre

¹⁴ Prop. 2023/24:124 Nya regler om hållbarhetsrapportering, s. 160.

grad av noggrannhet än tidigare då revisorn uttalade sig om huruvida hållbarhetsrapporten hade upprättats eller inte. Enligt direktivet om hållbarhetsrapportering ska granskningen i stället utmytna i ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporteringen stämmer överens med direktivet. Det gäller bland annat om rapporten överensstämmer med de standarder som kommissionen har antagit. Revisorn ska i sina slutsatser även redogöra för om redovisningskraven i taxonomiförordningen har uppfyllts. Revisorns yttrande över hållbarhetsrapporten ska, till en början, lämnas med så kallad begränsad säkerhet. Tidigast 2028 kan kommissionen, om det anses lämpligt, anta standarder som bygger på att revisorn ska lämna sitt uttalande med en högre grad av säkerhet, så kallad rimlig säkerhet. Den stärkta revisorsgranskningen av hållbarhetsrapporten gäller för samtliga hållbarhetsrapporterande företag och kan förväntas utgöra ett viktigt bidrag till kvalitetssäkringen av rapporterna.

Om reglerna om hållbarhetsrapportering inte följs kan dessutom samma konsekvenser bli aktuella som vid övriga överträdelser av reglerna om årsredovisning. I Sverige kan det till exempel handla om ett beslut om att ta ut förseningsavgift eller ett beslut om tvångslikvidation. Om en hållbarhetsrapport är bristfällig så kan det bli aktuellt med straffansvar för bokföringsbrott. Vilken typ av brister som skulle kunna leda till ett sådant ansvar är inte fastslaget.¹⁵

¹⁵ Prop. 2023/24:124, s. 160.

Finansinspektionens tillsyn

I detta kapitel beskriver vi hur tillsynen är organiserad och fungerar inom de båda regelverk som taxonomiförordningen uttryckligen kompletterar – direktivet om hållbarhetsrapportering och förordningen om hållbarhetsupplysningar. FI bedriver även tillsyn över andra regelverk som inte omnämns i taxonomiförordningen men som använder taxonomiförordningens klassificeringssystem. Regelverken och tillsynen som utövas enligt dessa beskrivs i bilaga 1.

Skärpta regler för företagens hållbarhetsrapportering

Direktivet om hållbarhetsrapportering har genomförts i svensk rätt genom lagändringar som trädde i kraft den 1 juli 2024.¹⁶ De skärpta reglerna tillämpas stegvis under perioden 2024–2028.

Nya krav på hållbarhetsrapportering för företag

Krav på vissa företag att hållbarhetsrapportera har funnits sedan EU:s direktiv om icke-finansiell rapportering, antogs 2014.¹⁷ Direktivet om icke-finansiell rapportering har nyligen ersatts av direktivet om hållbarhetsrapportering, som innebär skärpta regler för företagens hållbarhetsrapportering. Till exempel ska innehållet i hållbarhetsrapporten granskas av en revisor eller annan tredje part, och rapporteringskraven är mer detaljerade. Vidare införs EU-harmoniserade redovisningsstandarder som ska göra det lättare att jämföra olika företags rapportering.

FI har bedrivit tillsyn över företagens hållbarhetsrapporter i enlighet med de regler som gällt fram till nu. Under kommande år kommer företagen att rapportera enligt det nya direktivet om hållbarhetsrapportering. I denna rapport fokuserar vi därför på den framtida tillsynen över dessa.

Kravet på att upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport gäller i och med genomförandet av direktivet om hållbarhetsrapportering i svensk rätt – något förenklat – för noterade företag (även små- och medelstora noterade sådana) och övriga företag av en viss storlek.

¹⁶ Direktivet har genomförts i svensk rätt genom ändringar i bland annat årsredovisningslagen (1995:1554), aktieförordningen (2005:551) och lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy, ("Non Financial Reporting Directive, NFRD").

Regeringen bedömer i förarbetena till den svenska lagstiftningen som genomför direktivet om hållbarhetsrapportering att uppskattningsvis 1 600–2 000 stora företag, ett hundratal små- och medelstora noterade företag och 140 finansiella företag kommer att omfattas av kravet att upprätta en hållbarhetsrapport.¹⁸ Samtliga företag som är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport enligt direktivet om hållbarhetsrapportering ska även redovisa om verksamheten är förenlig med taxonomiförordningen. Tillsynen över ett företags taxonomiredovisning är därmed en integrerad del av tillsynen över att företaget följer reglerna om hållbarhetsrapporten.

Tillsynen över noterade företags rapportering

FI utövar tillsyn över noterade företags års- och koncernredovisningar, inklusive hållbarhetsrapporter och halvårsrapporter. Redovisningstillsynen består i att granska att de noterade företagen upprättar dessa rapporter enligt gällande regler. Tillsynen ger även FI befogenhet att ingripa mot överträdelser. Uppgiften att övervaka att rapporterna har upprättats enligt gällande redovisningsregler har FI delegerat till Nämnden för svensk redovisningstillsyn (nämnden), som är ett särskilt organ inom Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden.

Nämnden ansvarar för den löpande övervakningen av rapporterna. Det innebär att nämnden granskar rapporterna och vid behov uppmanar de noterade företagen att rätta sin redovisning. Nämnden har inga befogenheter att ingripa mot företagen. När överträdelserna är mer allvarliga eller om ett företag brister i sitt samarbete med nämnden, ska nämnden lämna över ärenden till FI, som har möjlighet att besluta om ett ingripande, bland annat i form av föreläggande om rättelse, erinran och sanktionsavgift. Nämndens, och i förekommande fall FI:s, granskning av hållbarhetsrapporterna avser både att rapporteringen finns på plats, och innehållet i den.

Den europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), har i uppdrag att främja en enhetlig tillsyn och enhetlig tillämpning av de internationella redovisningsstandarderna på finansmarknadsområdet. FI och nämnden följer Esma:s riktlinjer om tillsyn över finansiell information samt övrig vägledning från Esma.¹⁹ FI har meddelat föreskrifter som beskriver hur nämndens tillsyn och rapportering till inspektionen ska gå till.²⁰

Enligt dessa föreskrifter ska nämnden basera sin granskning på ett tillräckligt stort urval av noterade företag för att övervakningen ska bidra till att förtroendet på värdepappersmarknaden upprätthålls. Vidare ska varje företags regelbundna finansiella rapportering granskas med lämpliga tidsintervall.

¹⁸ Prop. 2023/24:124 Nya regler om hållbarhetsrapportering, s. 200.

¹⁹ ESMA32-50-218.

²⁰ FFFS 2018:18 om övervakning av emittenters regelbundna finansiella information.

Nämndens metod för urval grundas på en blandmodell, där en riskbaserad ansats kombineras med en rotations- och slumpmässig ansats, i enighet med Esmas riktlinjer.

Esma har i direktivet om hållbarhetsrapportering bemyndigats att utfärda riktlinjer för tillsynen över hållbarhetsrapporterna, som utgår från de befintliga riktlinjerna om tillsyn över finansiell information. Esma publicerade nya riktlinjer i juli 2024. De riktlinjerna kommer att tillämpas på granskningen av hållbarhetsrapporter som offentliggörs efter den 1 januari 2025.²¹ FI är i egenskap av nationell behörig myndighet skyldig att så långt möjligt följa riktlinjer från Esma.²²

Esmas riktlinjer är principbaserade och syftar till att säkerställa att tillsynen i medlemsstaterna utövas på ett enhetligt sätt, samt att tillsynen i hög grad ska likna den tillsyn som utövas över den finansiella rapporteringen.²³

Sammanfattningsvis kan konstateras att tillsynen över de noterade företagens hållbarhetsrapportering, och tillhörande taxonomiredovisning, styrs av reglering på europeisk nivå. Hur den regleringen ska komma till uttryck i den löpande tillsynen är ännu inte helt tydligt. Hur tillsynen ska utövas i praktiken under det nya regelverket för hållbarhetsrapportering diskuteras i arbetsgrupper inom Esma. FI och nämnden deltar aktivt i dessa diskussioner. FI:s och nämndens nuvarande rutiner kommer sannolikt att behöva justeras med anledning av de diskussionerna.

Finansmarknadsaktörers hållbarhetsupplysningar

Förordningen om hållbarhetsupplysningar trädde i kraft den 10 mars 2021 och kraven i förordningen har börjat tillämpas successivt sedan dess. Till förordningen om hållbarhetsupplysningar hör en delegerad förordning som ställer mer detaljerade krav på innehåll och presentation.²⁴

Förordningen om hållbarhetsupplysningar reglerar hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska upplysa sina investerare och kunder om hållbarhet, och syftar bland annat till att öka transparensen om finansiella produkters grad av hållbarhet. Förordningen definierar vilka finansiella produkter som omfattas, till exempel fonder och försäkringsbaserade investeringsprodukter.

Taxonomiförordningen kompletterar dessa krav till exempel genom att vissa produkters hållbarhetsupplysningar ska inkludera en beskrivning av hur och i vilken utsträckning den finansiella produktens underliggande investeringar är i

²¹ Final Report - Guidelines on Enforcement of Sustainability Information, ESMA.

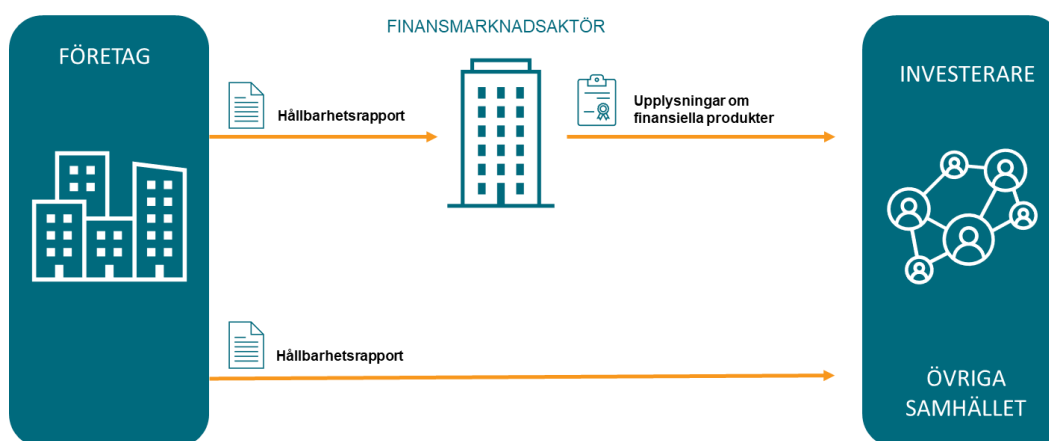
²² Artikel 16 (3) förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

²³ Final Report- Guidelines on Enforcement of Sustainability Information, ESMA, s. 81.

²⁴ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1288.

verksamheter som ska anses vara miljömässigt hållbara.²⁵ Sådan taxonomiredovisning ska ingå i hållbarhetsupplysningar som lämnas innan finansmarknadsaktören ingår avtal med en kund och i regelbundna rapporter.

De finansmarknadsaktörer som lämnar upplysningar om huruvida en finansiell produkt stämmer överens med taxonomiförordningen är beroende av den hållbarhetsrapportering (inklusive taxonomiredovisning) som företagen som de investerar i tar fram. Finansmarknadsaktörerna får endast i undantagsfall göra egna uppskattningar av sina investeringars (och därmed finansiella produkters) förenlighet med taxonomiförordningen.²⁶ Det innebär att tillgången till företagens hållbarhetsrapporter, och deras kvalitet, är avgörande för hur tillförlitliga de hållbarhetsupplysningar blir som finansmarknadsaktörer i sin tur lämnar om sina finansiella produkter. Bilden nedan visar kedjan av hållbarhetsrelaterad information där taxonomiredovisningen ingår.

Finansinspektionens tillsyn av hållbarhetsupplysningar

Kraven i taxonomiförordningen kompletterar kraven på de upplysningar som ska lämnas enligt i förordningen om hållbarhetsupplysningar. Tillsynen över en finansmarknadsaktörs taxonomiredovisning är därmed en integrerad del av tillsynen av samma finansmarknadsaktörs hållbarhetsupplysningar.

Den delegerade förordningen till förordningen om hållbarhetsupplysningar, som specificerar kraven bland annat på taxonomiupplysningarna, är relativt ny och tillämpas sedan den 1 januari 2023. Fokus i FI:s tillsyn har därför hittills varit att föra en dialog med branschen. Dessutom har FI gjort så kallade fördjupade

²⁵ Artiklarna 5–7 i taxonomiförordningen.

²⁶ Se ESMA Consolidated questions and answers (Q&A) on the SFDR (Regulation (EU) 2019/2088) and the SFDR Delegated Regulation (Commission Delegated Regulation (EU) 2022/1288), 25 juli 2024.

analyser, bland annat av fonder som har hållbara investeringar som mål, och som därmed behöver lämna upplysningar om de underliggande investeringarnas förenlighet med taxonomiförordningen. FI har till exempel analyserat upplysningar om finansiella produkters andel taxonomiförenliga investeringar och ställt frågor till finansmarknadsaktörer till följd av detta. Hittills har underliggande investeringar granskats i begränsad omfattning men FI har inte genomfört en mer djupgående granskning och kontrollerat att den lämnade taxonomiredovisningen är rättvisande. Tillsynen enligt förordningen om hållbarhetsupplysningar är, i likhet med tillsynen enligt direktivet om hållbarhetsrapportering, under utveckling, och hur djupgående FI kommer att granska taxonomiredovisningen beror bland annat på hur tillsynen utvecklas inom ramen för EU-samarbetet. För närvarande pågår diskussioner inom de tre europeiska tillsynsmyndigheterna i syfte att främja en enhetlig tillämpning i medlemsstaterna.²⁷

²⁷ Europeiska bankmyndigheten, EBA, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Eiopa, samt Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esma.

En ändamålsenlig organisation för taxonomitillsynen

I detta kapitel beskriver vi att det redan idag finns en etablerad struktur för taxonomitillsynen. I kapitlet redogör vi också för vad som enligt FI krävs för att uppnå en ändamålsenlig tillsyn även på sikt.

Strukturen för tillsynen redan etablerad

FI bedömer att ett antal faktorer påverkar hur taxonomitillsynen kan utövas och organiseras. Vi vill särskilt belysa följande tre faktorer:

Organisationen

Taxonomitillsynen organiseras inom ramen för de två regelverken som taxonomiförordningen kompletterar, direktivet om hållbarhetsrapportering och förordningen om hållbarhetsupplysningar. Organisationen för tillsynen är därmed redan på plats. Samtidigt är båda regelverken relativt nya vilket innebär att tillsynen är under utveckling. En ökande andel av regelverken på det finansiella området kommer från EU. Det innebär att de tre europeiska tillsynsmyndigheterna i stigande grad påverkar hur den löpande tillsynen ska utformas och vilka tillsynsaktiviteter som FI behöver prioritera. Som tillsynsmyndighet deltar FI i det europeiska samarbetet med att uppnå en enhetlig tillsyn av taxomiredovisningen.

Granskning av innehåll

FI kan redan i dag granska innehållet i taxomiredovisningen. Enligt FI:s tillsynsstrategi är utgångspunkten att vår tillsyn ska vara riskbaserad. Det innebär att FI väljer att gå mer på djupet i tillsynen där behoven finns – och det gäller även tillsynen enligt taxonomiförordningen. Om det i tillsynen framkommer omständigheter som gör att det finns skäl att ifrågasätta innehållet i taxomiredovisningen, har FI möjlighet att undersöka innehållet närmare. Tillsynen över taxomiredovisningen stannar alltså inte vid en kontroll av att den finns på plats.

Tillsynen omfattar vissa företag

Vi bedömer att kretsen företag som ska stå under FI:s tillsyn inte bör utökas. FI är ansvarig tillsynsmyndighet för både direktivet om hållbarhetsrapportering och förordningen om hållbarhetsupplysningar – men av de företag som är skyldiga att hållbarhetsrapportera enligt direktivet om hållbarhetsrapportering står endast finansiella företag och noterade företag under FI:s tillsyn. Samma princip gäller för företagens finansiella rapportering, det vill säga endast finansiella företag och noterade företag står under FI:s tillsyn. I enlighet med regeringens bedömning föreslår FI inte någon ändring av denna princip vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (inklusive taxomiredovisningen).

I takt med att taxonomiredovisningen ökar under kommande år behöver FI dock utveckla och utöka sin verksamhet för att uppnå en ändamålsenlig tillsyn även på sikt. Behoven avser framför allt utökade resurser och tillgång till expertis.

Utökade resurser för tillsynen

FI anser att tillsynen över företagens och finansmarknadsaktörernas taxonomiredovisning behöver förstärkas. Det har FI framfört vid flera olika tillfällen, bland annat i remissvar till förslaget om kompletterande lagstiftningsåtgärder med anledning av taxonomiförordningen.²⁸

Taxonomiredovisningen kommer att öka när taxonomiförordningen utvidgas till att omfatta fler sektorer och när fler nya regelverk inom finansiella sektorn kopplas till taxonomin. Dessutom har de skärpta kraven på hållbarhetsrapportering ännu inte fått genomslag i företagens rapportering, vilket innebär att omfattningen av FI:s tillsyn behöver öka successivt under de kommande åren. För att FI ska kunna bygga upp en tillsyn som bidrar till att företagens hållbarhetsrapportering blir lika tillförlitlig som deras övriga finansiella rapportering behöver FI utöka antalet redovisningsexperter med hållbarhetskompetens.

Även tillsynen över finansmarknadsaktörernas hållbarhetsupplysningar kräver fler analytiker med hållbarhetskompetens eftersom denna tillsyn i ökande utsträckning behöver granska de förhållanden som ligger till grund för taxonomiredovisningen.

För att kunna använda FI:s mest kraftfulla tillsynsverktyg – ingripandet – behöver det juridiska stödet från FI:s rättsavdelningar förstärkas, bland annat genom att FI får tillgång till miljörettslig kompetens.

När företagen ska redovisa i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat bör vi kunna effektivisera tillsynen genom att använda artificiell intelligens (AI). Initialt kräver dock utvecklingen av sådana verktyg investeringar i digitalisering.

En viktig komponent i en ändamålsenlig tillsyn är dessutom FI:s skyldighet som tillsynsmyndighet att vägleda företagen som står under vår tillsyn. Vidare bedömer FI att möjligheten att påverka diskussioner om taxonomitillsynen som förs på europeisk nivå är strategiskt viktig och bör prioriteras. Nedan följer en närmare beskrivning av dessa två områden.

Vägledning är ett proaktivt och effektivt verktyg

I FI:s tillsynsuppdrag ingår en skyldighet att vägleda de företag som står under vår tillsyn. För att underlätta för företagen kan vi ta fram en vägledning för att till exempel visa hur FI:s praxis på ett visst område ser ut. En sådan vägledning kan

²⁸ FI dnr 21–5513.

lämnas i en rapport eller i samband med seminarier som FI ordnar för företagen under vår tillsyn, så kallade FI-forum. Vi bedömer att det finns ett stort behov av vägledning om taxonomiredovisningen, kanske främst till de företag under vår tillsyn som omfattas av de nya kraven om hållbarhetsrapportering. Ett mer aktivt vägledningsarbete kräver ytterligare resurser men FI bedömer att det är ett proaktivt och effektivt verktyg för att undvika regelöverträdelser och i förlängningen resurskrävande ingripanden.

Resurser för EU-arbete

De tre europeiska tillsynsmyndigheterna påverkar i stigande grad hur den löpande tillsynen ska utformas och vilka tillsynsaktiviteter som FI och andra nationella tillsynsmyndigheter i EU behöver prioritera. Generellt strävar EU efter att skapa enhetliga principer och en enhetlig praxis för hur tillsynen i medlemsstaterna över gemensamma regelverk ska utövas, bland annat genom harmonisering av reglerna avseende definitioner, tolkning och tillämpning. Detta gäller även för tillsynen enligt taxonomiförordningen, där ambitionen om enhetlighet i tillsynen över företagens hållbarhetsrapportering är särskilt uttalad.

Frågan om i vilken grad tillsynen även ska omfatta innehållet i taxonomiredovisningen diskuteras för närvarande i berörda arbetsgrupper inom de europeiska tillsynsmyndigheterna. För att påverka förutsättningarna för FI:s tillsyn är det viktigt att vi deltar aktivt i arbetet inom dessa grupper, så att medlemsstaternas gemensamma beslut blir så ändamålsenligt som möjligt utifrån svenskt perspektiv. FI bedömer att en sådan prioritering ligger i linje med regeringens uttalande om Sveriges engagemang för att påverka EU:s regelutveckling inom hållbarhetsområdet.²⁹ Genom att diskutera tillsynsärenden på europeisk nivå och arbeta för en tydlig vägledning från EU-kommissionen kan FI bidra till enhetlighet i vägledning och tillsyn. Ett aktivt deltagande i dessa diskussioner kräver tillgång till ytterligare resurser och kompetens. Eftersom de europeiska tillsynsmyndigheterna i stigande grad styr vilka tillsynsaktiviteter som FI ska genomföra begränsas våra möjligheter att prioritera inom befintliga resurser.

Tillgång till extern expertis

Utgångspunkten för FI:s tillsyn av innehållet är att i första hand bedöma om taxonomiredovisningen är konsekvent och rimlig. Om det finns behov av att granska innehållet i taxonomiredovisningen har FI möjlighet att göra det. En mer djupgående granskning, till exempel en bedömning av om en verksamhet är förenlig med de tekniska granskningskriterierna, kräver dock expertis inom en rad sakområden som ligger utanför den finansiella sektorn. Det handlar i första hand

²⁹ Budgetproposition för 2025, prop. 2024/25:1 Utgiftsområde 2, s. 29.

om miljövetenskap och miljörett, där FI som finansiell tillsynsmyndighet inte har någon expertis.

Taxonomiförordningen täcker i nuläget 17 sektorer och omfattar cirka 150 miljömässigt hållbara verksamheter med tillhörande tekniska granskningskriterier. Ytterligare sektorer och verksamheter förväntas tillkomma. För att bedöma om en verksamhet är förenlig med taxonomin inom alla 17 olika sektorer behöver FI tillgång till expertis inom dessa sektorer.

Vi kan säkerställa tillgång till sådan expertis genom att

1. FI bygger upp en intern expertis inom de sektorer som taxonomiförordningen omfattar
2. FI anlitar expertis när det behövs, vilket kan ske på något av följande sätt eller genom en kombination av dem:
 - a. FI upphandlar externa privata aktörer för bedömning av en viss fråga i granskningen
 - b. FI får tillgång till expertis hos myndigheter med ansvarsområden inom de sektorer som omfattas av taxonomiförordningen.

Vi bedömer att FI inte bör bygga upp expertis inom de sektorer som taxonomiförordningen omfattar internt. Det är inte förenligt med myndighetens uppdrag som finansiell tillsynsmyndighet och skulle kräva en revidering av FI:s instruktion. En nackdel är att det vore kostsamt och ineffektivt att bygga upp en sådan expertis inom FI, särskilt eftersom FI gör bedömningen att sektorrelevant kompetens, som till exempel miljövetenskap, redan finns hos andra myndigheter. Ytterligare en nackdel är att tillsynen över just taxonomiredovisningen skulle få en särställning i relation till tillsynen över exempelvis företagens finansiella rapportering i övrigt. En fördel med en sådan intern uppbyggnad är att FI skulle få nära tillgång till expertis, men det bedöms inte väga tyngre än nackdelarna med en sådan organisation.

Vi föreslår i stället att FI anlitar expertis vid behov. FI har redan möjlighet att upphandla privata aktörer med särskild fackkunskap (revisor, aktuarie eller sakkunnig). Det är troligt att kompetensen hos de privata aktörerna är under snabb uppbyggnad. På kort sikt är det inte uteslutet att FI kan komma att behöva använda denna möjlighet i tillsynen. Den upphandling som i så fall skulle bli aktuell inom taxonomitillsynen skulle sannolikt handla om expertis inom nya ämnesområden för FI.

FI bedömer att alternativet att samarbeta med berörda myndigheter är en mer kostnadseffektiv lösning på lång sikt. Sektorrelevant kompetens finns redan hos

berörda myndigheter. Samtidigt kan det krävas en initial uppbyggnad av taxonomirelaterad expertis hos myndigheterna. I våra kontakter med berörda myndigheter har flera uttryckt att ett sådant behov redan finns till följd av att taxonomin i ökande utsträckning kommer in i myndigheternas verksamheter. Tillgången till expertis bör alltså säkerställas i första hand genom ett strukturerat samarbete med berörda myndigheter. Ett sådant samarbete – för att stötta FI i tillsynen enligt taxonomiförordningen – innebär att FI och berörda myndigheter behöver få denna uppgift tydligt utpekad från regeringen i form av ett uppdrag, tillsammans med nödvändiga resurser. Det strukturerade samarbetet behöver vara effektivt och behovsstyrt så att onödig administrativ börda kan undvikas. Den information som lämnas till de myndigheter som FI samarbetar med måste vara utformad på ett sådant sätt att uppgifter som omfattas av sekretess inte röjs. För bland annat uppgifter om affärs- eller driftförhållanden och information om kunder gäller att dessa normalt omfattas av sekretess vid FI.

Ytterligare förslag

Utöver förslaget om en ändamålsenlig organisation för taxonitillsynen ser FI anledning att lämna ytterligare ett förslag. Förslaget gäller inte FI:s tillsyn och går därmed utanför regeringsuppdraget. Det är inte heller begränsat till taxoniredovisningen, utan tar sikte på konsekvenserna för företagen av de nya reglerna om hållbarhetsrapportering.

Under arbetet med regeringsuppdraget har det blivit tydligt för FI att det krävs ett stöd för att förenkla och underlätta för företagen som berörs av de skärpta kraven i direktivet om hållbarhetsrapportering. Flera myndigheter och andra intressenter delar vår bild av att företagen som berörs av kraven på hållbarhetsrapportering behöver stöd. Det framkom bland annat i samband med den frågestund som FI ordnade och där 16 myndigheter deltog.

De skärpta kraven på företagens hållbarhetsrapportering innebär en omfattande regelbörda med höga administrativa kostnader för ett stort antal svenska företag. Utan stöd kan kvaliteten på hållbarhetsrapporterna från de svenska företagen riskera att bli lägre än de europeiska konkurrenternas. Det kan leda till att företagen får svårt att attrahera kapital, vilket i sin tur riskerar att hämma företagens tillväxtförmåga och konkurrenskraft. Ett väl utformat stöd kan dessutom underlätta och accelerera företagens omställningsarbete.

Stödet bör riktas till *samtliga* företag som berörs, även de som påverkas indirekt, det vill säga underleverantörer och andra företag som inte själva omfattas av kraven men som ingår i de rapporterade företagens värdekedja. Dessa indirekt berörda företag är ofta små och medelstora och har typiskt sett inte den kompetens och de administrativa resurser som krävs.

Stödet behöver dessutom vara lättillgängligt. Företagen behöver till exempel få möjlighet att ställa frågor och få snabba och tillförlitliga svar. Reglerna om hållbarhetsrapportering är omfattande och komplexa. För många företag är det svårt att få en överblick över kraven och den vägledning som lämnas från Europeiska kommissionen. Företagen behöver hjälp att bedöma väsentlighet, risker, huruvida verksamheten är förenlig med taxonomin med mera. Många företag blir därför mer eller mindre beroende av extern kompetens, vilket är mycket resurskrävande. Dessutom behöver företagen ha tillgång till tillförlitliga och enhetliga data som kan användas vid rapporteringen, till exempel för att bedöma hur den egna verksamheten förhåller sig till taxonomin.

I flera andra medlemsstater i EU vidtas åtgärder av det slag FI efterlyser. I Danmark har till exempel Ehrvervsstyrelsen, en myndighet som ska underlätta för företag att bedriva sin verksamhet, en detaljerad guide för företagare, bland annat på temat grön och hållbar omställning, med en vägledning för företag som

upprättar en hållbarhetsrapport.³⁰ En databas har skapats inom klimatrappporteringsområdet där företagen på ett enkelt sätt kan få tillgång till relevant data. I Tyskland finns sedan 2010 en tysk hållbarhetskod, vilken har finansierats av den tyska förbundsregeringen och ger anpassat stöd, bland annat genom en hjälpcentral och en webbplattform.³¹

FI rekommenderar att en myndighet får ett uttalat ansvar för att bygga upp ett motsvarande stöd till företagen på detta område och resurser för att kunna lämna det stödet. Den ansvariga myndigheten bör ha ett tydligt samordningsuppdrag eftersom flera myndigheter och privata aktörer sannolikt behöver vara delaktiga i arbetet. FI bör inte få detta samordningsansvar, eftersom det skulle vara svårt att förena med att utöva tillsyn över ett antal av de företag som stödet skulle riktas till.

Ett svenskt initiativ på området bör omfatta åtminstone följande punkter

- Stödet behöver utformas så att både företag som omfattas av regelkraven och de som berörs indirekt får stöd, det vill säga både större och mindre företag.
- Stödet behöver vara lättillgängligt för företagen för att nå syftet.
- Initiativet behöver samla kompetenser inom åtminstone taxonomiförordningens kriterier, miljö rätt, redovisningsexpertis och datainsamling.
- Initiativet behöver identifiera och tillgängliggöra den information och de data som företagen behöver för att kunna hållbarhetsrapportera.

³⁰ <https://erhvervsstyrelsen.dk/krav-om-rapportering-af-baeredygtighed>

³¹ <https://www.deutscher-nachhaltigkeitskodex.de/en/>

Bilaga 1

Andra regelverk som använder taxonomiförordningens klassificering

Taxonomiförordningen kompletterar uttryckligen reglerna om hållbarhetsrapportering enligt direktivet om hållbarhetsrapportering och reglerna om hållbarhetsupplysningar enligt förordningen om hållbarhetsupplysningar. Tillsynen över taxonomiförordningens redovisningskrav bedrivs inom ramen för dessa två regelverk. Samtidigt finns det regelverk som inte omnämns i taxonomiförordningen men som använder taxonomiförordningens klassificeringssystem. Denna användning av taxonomins klassificeringssystem kan komma att växa med i takt med ny reglering på hållbarhetsområdet. Exempel på regelverk som använder taxonomiförordningens klassificeringssystem beskrivs översiktligt i denna bilaga.

Kapitaltäckningsregelverket

För kreditinstitut gäller utöver kravet på hållbarhetsrapport att hållbarhetsinformation ska ingå i den separata rapport som ska upprättas enligt EU:s kapitaltäckningsregelverk.³² Kommissionen antog 2022, efter förslag från Europeiska Bankmyndigheten (EBA), ett krav på offentliggörande för större kreditinstitut som emitterat värdepapper på publika marknader.³³

Standardiserade mallar ska användas för upprättandet av den separata rapporten, vilket underlättar jämförbarheten mellan olika företag. Mallarna anvisar bland annat att företagen ska lämna uppgifter om andelen utlåning till verksamheter som är miljömässigt hållbara enligt taxonomiförordningen. Mallarna ska användas både för publik information och rapporteras in till ansvarig tillsynsmyndighet, som i Sverige är FI. Den första inrapporteringen skedde i juni 2024.

FI genomför under andra halvåret 2024 en fördjupad analys som syftar till att ge en överblick över den hållbarhetsrelaterade information som finns tillgänglig, både från årsredovisningarna och från den så kallade pelare 3-rapporteringen enligt kapitaltäckningsregelverket. Analysen förväntas ge bättre inblick i hur informationen systematiskt kan komma att användas i tillsynen samt för att jämföra uppgifter som företag lämnat i olika kanaler och bedöma om företagen har varit konsekventa i sitt uppgiftslämnande.

³² Artikel 449a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

³³ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/2453.

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer

EU:s förordning om europeiska gröna obligationer³⁴ ska börja tillämpas den 21 december 2024 och innebär att en frivillig standard skapas för obligationer som har miljömässig hållbarhet som mål. Syftet är att motverka grönvaskning och att utnyttja den inre marknaden för att uppnå unionens klimat- och miljömål. För att en obligation ska få kallas ”europeisk grön obligation” krävs det bland annat att de upplånade medlen omvandlas till ekonomisk verksamhet som uppfyller taxonomiförordningens kriterier på miljömässig hållbarhet, eller att medlen bidrar till att omvandla verksamheter så att de kan uppfylla dessa kriterier.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna – vilket för Sveriges del blir FI – ska utöva tillsyn över emittenter av europeiska gröna obligationer så att de uppfyller kraven i förordningen.

Enligt förordningen ska tillsynsmyndigheterna åtminstone ha rätt att till exempel få tillgång till information och dokumentation, genomföra platsundersökningar och förbjuda marknadsföring av europeiska gröna obligationer eller förbjuda ett erbjudande eller upptagande till handel på reglerad marknad av sådana obligationer. Granskningen av informationens innehåll ska genomföras av externa granskare och tillsynen över de externa granskarna ansvarar Esmå för. Förordningen ställer inte krav på någon tillsyn när det gäller huruvida den ekonomiska verksamhet som upplånade medel används i uppfyller taxonomiförordningens krav.

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer.

Bilaga 2

Lista över deltagare vid frågestund den 30 maj

1. Arbetsmiljöverket
2. Bokföringsnämnden
3. Boverket
4. Bolagsverket
5. Energimyndigheten
6. Folkhälsomyndigheten
7. Fondtorgsnämnden
8. Kemikalieinspektionen*
9. Naturvårdsverket
10. Pensionsmyndigheten
11. Nämnden för svensk redovisningstillsyn
12. Revisorsinspektionen
13. Riksgälden
14. SGU
15. Skogsstyrelsen
16. SMHI
17. Tillväxtverket

*Separat möte

Ordlista

Följande definitioner gäller för de begrepp som används i denna rapport.

Taxonomiredovisning:

- den rapportering enligt artikel 8 i taxonomiförordningen som hållbarhetsrapporterande företag är skyldiga att lämna, och
- de hållbarhetsupplysningar som vissa finansiella företag är skyldiga att lämna, enligt artiklarna 5 – 7 i taxonomiförordningen.

Finansmarknadsaktörer: De finansiella företag som definieras i artikel 2 i förordningen om hållbarhetsupplysningar.

Noterade företag: Företag som har Sverige som hemmedlemsstat och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Direktivet om hållbarhetsrapportering: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, ofta benämnt Corporate Sustainability Reporting Directive, CSRD.

Förordningen om hållbarhetsupplysningar: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar, ofta benämnt Sustainable Finance Disclosure Regulation, SFDR.

Taxonomiförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.